

Az Alkotmánybíróság Hivatalának 2020. március 18. napján megküldött **XX-1/00592-1/2020** iktatószámú elektronikus válaszeleve alapján a tajekoztatas@mkab.hu e-mail cím útján

Ügyszám: IV/244/2020.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 55. § (3) bekezdése alapján az alábbi

kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Elsődlegesen kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint Abtv. 27. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírói határozat (Kúria Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítéletének) alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bírói határozatot megsemmisíteni szíveskedjék.

Másodlagosan kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja szerinti hatáskörében eljárva állapítsa meg, hogy a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet, különösen annak 3. §-a és 26. §-a sérti az indítványozónak az Alaptörvény XX. és XXI. cikk (1) bekezdésében elismert egészséghez és egészséges környezethez való jogát, továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, ezért az alaptörvény-ellenes, amelyre figyelemmel egyrészt az Abtv. 45. § (2) bekezdése szerint állapítsa meg, hogy az a Kúria előtt Kfv.II.37.669/2018 ügyszámon folyamatban volt eljárásban nem alkalmazható, másrészt pedig az Abtv. 46. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Kormány, mint jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását és hívja fel a Kormányt, hogy jogalkotói kötelezettségének (figyelemmel a koronavírus miatt fennálló jelenlegi helyzetre) 2020. augusztus 31-ig tegyen eleget.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

- a)** A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése
- A Biatorbágy Város Önkormányzatának tulajdonosi pozíciójából eredő összeférhetetlenség miatt a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala által 2017. július 10. napján kelt, PE-06/KTF/25843-1/2017. ügyiratszámú végzésével kijelölt Törökbálint Város Jegyzőjének **2017. augusztus 24.** napján kelt **VI/1665-2/2017. számú elsőfokú határozatával** a határozatban megállapított zajkibocsátási határérték betartására kötelezte a Biatorbágy Város Önkormányzatának tulajdonában álló biatorbágyi

A nevezett elsőfokú határozat ellen 2017. szeptember 11. napján fellebbezést terjesztettem elő. Fellebbezésemben előadtam, hogy az elsőfokú közigazgatási szerv határozata lényeges alaki és tartalmi hibákat, hiányosságokat tartalmaz. Hivatkoztam [REDAKTOR] **szakvéleményére**, vagyis arra, hogy a 284/2007. (X.29.) Kormányrendelet 2. § ja) és jb) pontjaiban meghatározott veszélyes mértékű, illetőleg különösen veszélyes mértékű környezeti zaj valósul meg.

Alperes a fellebbezést elbírálva **2017. november 03.** napján meghozta a PE-06/KTF/25843-2/2017. számú másodfokú határozatát és az elsőfokú közigazgatási szerv határozatát **megsemmisítette**. A határozat indokolásában [REDAKTOR] zajvédelmi igazságügyi szakértő szakvéleményére hivatkozott és ez alapján megállapította, hogy a tárgyi létesítmény üzemelése során a telephely nem rendelkezik telepített környezeti zajforrással, berendezéssel. A szakvéleményben vizsgált zajkibocsátásokra – annak nem reprodukálható jellege miatt – határértéket megállapítani nem lehet, valamint a határozat indokolásában utalt arra, hogy a zavaró zajhatás elsősorban más, nem környezetvédelmi hatáskörben kezelhető, hanem **például birtokvédelmi eljárás** keretében.

A nevezett másodfokú határozat ellen keresetet terjesztettem elő a Budapest Környéki Munkaügyi és Közigazgatási Bírósághoz, ami **12.K.28.454/2017** ügyszám alatt került iktatásra. Keresetemben kértem, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően és kötelezze az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására. Perköltség igényt jelentettem be és kértem a határozat végrehajtásának felfüggesztését. Keresetemben egyfelől megismételtem a fellebbezésemben írtakat, másfelől pedig kiemeltem hivatkozott Kormányrendelet a 3. § (1) bekezdés ismeretében a csatolt, [REDAKTOR] igazságügyi szakértő által készített szakvélemény alapján az elsőfokú közigazgatási szervnek be kellett volna tiltania a sporttevékenységet. Alperes ellenkérelmében fenntartotta a határozatában írtakat. A felperesi keresetem elutasítását kérte.

A Budapest Környéki Munkaügyi és Közigazgatási Bíróság a 12.K.28.454/2017/3. számú végzésével a végrehajtás felfüggesztése iránti felperesi kérelmemet elutasította, illetve a bíróság szabályszerűen értesítette a beavatkozás lehetőségéről az érdekeltet, aki a perbe beavatkozni nem kívánt. A Budapest Környéki Munkaügyi és Közigazgatási Bíróság a **12.K.28.454/2017/9. számú ítéletével a keresetemnek helyt adott** és alperes 2017. november 03. napján kelt PE-06/KTF/25843-2/2017. számú határozatát, Törökbálint Város Jegyzőjének 2017. augusztus 24. napján kelt elsőfokú és VI/1665-2/2017. számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet **új eljárás lefolytatására kötelezte** (amely zajvédelmi eljárás a Kúria felülvizsgálati eljárása miatt felfüggesztésre került).

A Kúria **2019. október 02. napján kelt Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítéletében** a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.28.454/2017/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasította, kötelezett engem, mint felperest, hogy 15 napon belül fizessék meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint elsőfokú és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá kötelezett engem felperesként arra, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés(ek) pontos megjelölése (döntések száma, közigazgatási hatósági határozat bírósági felülvizsgálata esetén az eljáró hatóságok megnevezése, döntése(ik) száma, az ügyben eljáró valamennyi bíróság megnevezése és a bírói döntések száma). A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A pertörténet során ismertetett közigazgatási és bírósági eljárásban lehetséges és a vonatkozó jogszabályok által biztosított **jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem** azzal, hogy Törökbálint Város Jegyzőjének 2017. augusztus 24. napján kelt VI/1665-2/2017. számú elsőfokú határozata ellen a törvényes határidőn belül szabályszerű fellebbezést terjesztettem elő a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatalához, mint másodfokú közigazgatási szervhez. A fellebbezésem a nevezett másodfokú közigazgatási szerv elbírálta a 2017. november 03. napján kelt PE-06/KTF/25843-2/2017. számú jogerős határozatával, mely másodfokú jogerős határozat ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert indítottam a Budapest Környéki Munkaügyi és Közigazgatási Bíróság előtt, 12.K.28.454/2017 ügyszám alatt. A Budapest Környéki Munkaügyi és Közigazgatási Bíróság a 2018. március 20. napján kelt, 12.K.28.454/2017/9. sorszámú ítéletével a keresetemet elbírálta, mely ítélet ellen a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. A Kúria 2019. október 02. napján kelt Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítélete ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Megjegyzés: Annak előadása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, vagy az nincs számára biztosítva.

Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése. A jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra.

Nyilatkozni kell azonban arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján ugyanis az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Budapesten, 2019. október 2. napján kelt Kfv.II.37.669/2018/7. sorszámú ítéletét **2019. november 26. napján vette át** az engem képviselő ügyvédi iroda nevében személyesen eljáró ügyvéd elektronikus kézbesítés alkalmával, ezért a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos törvényes határidő 2020. január 25. napján (szombaton), így ténylegesen **2020. január 27. napján** (hétfőn) jár(t) le.

Az alkotmányjogi panaszt a rendelkezésre álló határidőben benyújtottam, mely iratomra a IV/244-1/2020. számú Alkotmánybírósági felhívást kaptam, amelyet 2020. február 20. napján vettem át, ezért az abban írt 30 napos határidő 2020. március 21. napján (szombaton), így **2020. március 23. napján** (hétfőn) jár le, ezért azt a megadott határidőn belül benyújtom.

Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés kézbesítése időpontjának és módjának pontos megjelölése. Nyilatkozat arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő elmulasztása esetén a mulasztás igazolására igazolási kérelem nyújtható be. A döntés közlésétől, illetve az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkezésétől számított száznyolcvan nap elteltével (objektív határidő) igazolási kérelem már nem terjeszthető elő [Abtv. 30. § (3)–(4) bekezdés].

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pertörténet során ismertett elsőfokú- és másodfokú közigazgatási eljárásokban **ügyfél** voltam, míg a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata és ennek Kúriai felülvizsgálati eljárásában pedig **felperesként** vettem részt, ezért a jogaimat és érdekeimet azon eljárásokban is érvényesítettem **közvetlen érintettségem** miatt, melyet a nevezett közigazgatási- és bírósági eljárásokban előterjesztett beadványaim tartalmaznak.

Megjegyzés: Annak bemutatása, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait vagy érdekeit érinti. Polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó, büntetőügyekben a terhelt érintettsége nem kíván külön bizonyítást, egyéb személyek esetében azonban az érintettséget az indítványban igazolni kell.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Jelen ügy lényegi kérdése, hogy kizárhatja-e a Kúria egy kormányrendelet (környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet) alkalmazását, hatályosulását egyrészt azzal, hogy azt állítja, hogy a vitatott ügy megoldására nem egy speciális közigazgatási, ún. zajvédelmi eljárás, hanem egy polgári jogi (ld. BH 2018.3.82) eljárás, a birtokvédelmi eljárás lehet csak megoldás, azaz **kizárja a párhuzamos igényérvényesítés lehetőségét, azon abszurd indokkal** is alátámasztva, hogy az irányadó kormányrendeletben csak annyi szerepel, hogy tilos, de ezen kívül a közigazgatási hatóság nem tud mit csinálni, nincs intézkedési jogköre...

A Kúria Budapesten, 2019. október 2. napján kelt Kfv.II.37.669/2018/7. sorszámú ítélete **nem vette figyelembe** jogkövető módon a 284/2007. (X.29.) Kormányrendelet 2. § ja) és jb) pontjaiban meghatározott veszélyes mértékű, illetőleg különösen veszélyes mértékű környezeti zaj megvalósulására vonatkozó és a felülvizsgálati kérelem ténybeli- és jogi alapját szolgáló kötelező jogszabályi rendelkezéseket és ebből eredően **contra legem alkalmazott** jogkövetkeztetést és jogkövetkezményt ezen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésében a **tisztességes bírósági eljáráshoz** való jogot is megsértve, mert önkényesen indokolásának [17] pontjában kizárta a speciális zajvédelemre irányadó jogszabályi rendelkezések (pl. környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló **284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet**) alkalmazását és úgy foglalt állást, hogy „az erre vonatkozó igényeket a birtokháborításra vonatkozó szabályok szerint lehet érvényesíteni”, ami az **1/2015. (I. 16.) AB határozat** indokolásának [44] pontjában rögzített (analógia útján alkalmazandó)

alkotmánybírósági gyakorlatba is ütközik, miszerint „ *A személyiségi jogok alkotmányos védelme ugyanis a különböző jogágak által párhuzamosan, akár egyidejűleg biztosított igényérvényesítési rendszeren keresztül valósul meg.*”

A Kúria a józan észbe és a tisztességes eljárásba ütköző, abszurd módon „megfeledezett” az **Ákr.-ről és annak 131. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Vht-ről**, amikor indokolásának [12] pontjában úgy foglalt állást, hogy „Kétségtől a Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése a veszélyes mértékű környezeti zaj kibocsátását tilalmazza, azonban **ezt meghaladón** a zajvédelmi hatóság részére, éppen a zajkibocsátási határértékek fogalmi hiánya miatt **intézkedési lehetőséget nem biztosít.**”, hiszen könnyen belátható, hogy, amennyiben egy magatartást tilt egy jogszabály (ld. 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése: **„Tilos a védendő környezetben veszélyes mértékű környezeti zajt vagy rezgést okozni.”**, akkor annak bekövetkezése, annak tényleges okozása esetén nem mondhatja azt a közigazgatási hatóság, a Kúria egyetértésében, hogy igen tilos, de nem tud semmilyen jogi eszközhöz nyúlni, hiszen mind az Ákr., mind pedig az Ákr. 131. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Vht., különösen annak 172-174. §-a alapján jogi lehetőségek már most is rendelkezésre állnak (pénzbírság, rendőrség közreműködése).

Az a körülmény, hogy a legfőbb bírósági szerv – a Kúria (Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdés 2. mondat) – nem jogkövető jogalkalmazást gyakorol eseti ügyekben **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** arra tekintettel is, hogy az Alaptörvény 28. cikke elvárásként fogalmazza meg azon követelményt, miszerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására, vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy **a józan észnek** és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Megjegyzés: Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 29. §-ában foglalt két feltétel vagylagos. Az Alkotmánybíróság tehát külön-külön vizsgálja, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az egyik feltétel fennállása már megalapozhatja a 29. § szerinti befogadási feltétel teljesülését.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A jogszabályok mindenkire, így a Kúriára is kötelezőek (ld. **R) cikk (2)** bekezdése)

A környezet védelmének kötelezettsége (ld. **P) cikk (1)** bekezdése)

A közigazgatási határozatok törvényességi felülvizsgálata (ld. **25. cikk (2) bek. b)** pontja)

Józan észnek és a közjónak megfelelő jogalkalmazás (**28. cikk**)

Tulajdonhoz való jog (ld. **XIII. cikk (1)** bekezdése)

Tisztességes eljáráshoz való jog (ld. **XXIV. cikk (1)** bekezdése és a **XXVIII cikk (1)** bekezdése)

Egészséghez való jog (ld. **XX. cikk (1)** bekezdése)

Egészséges környezethez való jog (ld. **XXI. cikk (1)** bekezdése)

Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26–27. §-ai alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Amennyiben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését jelöli meg az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként, szíveskedjen figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, amely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani.

Amennyiben indítványában az Alaptörvény Nemzeti hitvallására, valamint az Alapvetés vagy az Állam című részben található rendelkezésekre hivatkozik, vegye figyelembe, hogy ezek önmagukban általában nem biztosítanak jogot az indítványozó számára.

Amennyiben indítványában a hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseire] hivatkozik, szíveskedjen figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság egyenlőséggel kapcsolatos gyakorlata szerint alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges. Célszerű azt is megjelölni, hogy mely jog tekintetében áll fenn a megkülönböztetés, és hogy e jogot az Alaptörvény biztosítja-e. Hátrányos megkülönböztetés jellemzően akkor állhat fenn, ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Amennyiben az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként a tisztességes eljáráshoz való alapjogot kívánja megjelölni, vegye figyelembe, hogy az Alaptörvény különbséget tesz tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] között.

- b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A jogszabályok mindenkire, így a Kúriára is kötelezőek (ld. R) cikk (2) bekezdése)

A közigazgatási határozatok törvényességi felülvizsgálata (ld. 25. cikk (2) bekezdés b) pontja)

Józan észnek és a közjónak megfelelő jogalkalmazás (28. cikk)

Tisztességes eljáráshoz való jog (ld. XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII cikk (1) bekezdése) sérelmei:

Mint arra a **20/2017. (VII. 18.) AB határozat** indokolásában **[23]** pontja is rámutatott, hogy „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A **vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.** Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

A Kúria a józan észbe és a tisztességes eljárásba ütköző és abszurd módon, saját függetlenségével visszaélve „megfeledkezett” az **Ákr.-ről és annak 131. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Vht-ről**, amikor indokolásának [12] pontjában úgy foglalt állást, hogy „Kétségtől a Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése a veszélyes mértékű környezeti zaj kibocsátását tilalmazza, azonban **ezt meghaladóan** a zajvédelmi hatóság részére, éppen a zajkibocsátási határértékek fogalmi hiánya miatt **intézkedési lehetőséget nem biztosít**.”, hiszen könnyen belátható, hogy, amennyiben egy magatartást tilt egy jogszabály (ld. 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése: „**Tilos a védendő környezetben veszélyes mértékű környezeti zajt vagy rezgést okozni.**”, akkor annak okozása esetén nem mondhatja azt a közigazgatási hatóság, a Kúria egyetértésében, hogy igen tilos, de nem tud semmilyen jogi eszközhöz nyúlni, hiszen mind az Ákr., mind pedig az **Ákr. 131. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Vht.**, különösen annak 172-174. §-ai az alábbi jogi lehetőségeket, azaz a Kúria megfogalmazásában az alábbi „intézkedési lehetőségeket” tartalmazza, illetve biztosítja:

IX. FEJEZET MEGHATÁROZOTT CSELEKMÉNY VÉGREHAJTÁSA

Közös szabályok

Vht. 172. § (1) Ha a végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésére vagy **meghatározott magatartásra, tűrésre, abbahagyásra** (a továbbiakban: meghatározott cselekményre) irányul, a bíróság a végrehajtható okiratban az adóst, illetőleg a kötelezettet (e fejezetben a továbbiakban: kötelezett) - megfelelő határidő kitűzésével - felhívja az önkéntes teljesítésre.

Vht. 174. § A bíróság végzéssel határoz a végrehajtás módjáról, így:

- c) a kötelezettel szemben 500 000 Ft-ig terjedő **pénzbírságot** szabhat ki,
- d) a **rendőrség közreműködésével** kényszerítheti ki a meghatározott cselekményt.

A Kúria indokolásának [16] pontjában hivatkozott kereskedelmi hatósági hivatkozás abszurd és jogellenes hivatkozás, ugyanis a 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet **4. § (1) bekezdése és annak 1. számú mellékletének** utolsó pontja alapján „**sport, szórakoztató, szabadidős tevékenység**” esetében a zaj- és rezgésvédelmi **ügyekben** az elsőfokú hatósági jogkört a települési önkormányzat jegyzője gyakorolja.

Megjegyzés: Mivel a Sportcentrum tulajdonosa a helyi, biatorbágyi önkormányzat, üzemtetője pedig egy 100 %-ban biatorbágyi önkormányzat tulajdonát képező cég, ezért összeférhetetlenség miatt a helyi, biatorbágyi jegyző helyett (alperes kijelölése alapján) a törökbálinti jegyző járt el és köteles újra eljárni elsőfokon.

A Kúria tehát indokolásában jogellenesen és önkényesen a **kereskedelemről** szóló 2005. évi CLXIV. törvényre hivatkozott egy zajvédelmi eljárásban, ami nyilvánvalóan a józan ész szabályaiba is ütközik.

Ebben a körben megjegyzem, hogy a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény vonatkozásában meghozott **282/B/2007. AB határozat** indokolásának **III/2.** pontjában rögzítette, hogy „Az **Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy — az indítványozó hivatkozásával ellentétben — a jog a zajkeltő magatartásokat nem csupán zajszint**

*határértékek meghatározása útján szabályozza. **Vannak olyan, jogilag tiltott, illetve szabályozott zajkeltő magatartások, amelyek nem, vagy nem kizárólag határértékekhez kötődnek.***", tehát megállapítható, hogy a Kúria súlyosan tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta a tiltó rendelkezést (ld. 284/2007. (X. 29.) Kormr. 3. § (1) bek).

A 20/2017. (VII. 18.) AB határozat indokolásában **[28]- [29] pontjai** (analógia) alapján a **Kúria önkényesen járt el akkor**, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normát (284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet) az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése ellenére nem alkalmazta, hanem a Kúria ítéletének indokolásának **[17]** pontjában úgy fogalmazott, hogy „Figyelembe véve az elvi határozat tartalmát is, mellyel a Kúria jelen döntése azonos jogalapon áll, helytálló az alperes azon hivatkozása, mely szerint a perbeni zajkibocsátással összefüggésben a Polgári Törvénykönyv **birtokháborításra** vonatkozó szabályai alkalmazhatók. **A Kúria nem vitatja, hogy a felperes által kifogásolt tevékenység komoly zajhatásokkal jár, amely a felperesi ingatlan használatát érinti, ugyanakkor az erre vonatkozó igényeket a birtokháborításra vonatkozó szabályok szerint lehet érvényesíteni. Az előzőek szerint a zajvédelmi hatósági eljárásra és határérték megállapítására nincs jogszerű lehetőség, megjegyezve azt is, hogy az ilyen típusú szabályozás esetleges előírása sem oldaná meg a felperesi ingatlan zajvédelmét, utalva elsősorban arra, hogy a végrehajtás a gyakorlatban nem lenne megvalósítható.”**

Ugyanígy a **Kúria önkényes eljárását rögzíti** az indokolásának **[12]** pontja is, miszerint „A Kúria a tényállásból kiemeli, hogy a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján a zajkibocsátás ténye és jellege nem vitatható. A jogvita valójában ahhoz kapcsolódott, hogy a zajkibocsátás – annak sajátosságai miatt – a Kormányrendelet alapján intézkedési lehetőséget teremt-e a zajvédelmi hatóság számára. Ebben a kérdésben a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes megalapozottan hivatkozott a kibocsátott zaj olyan sajátosságaira, amely a **határérték előírás lehetőségét kizárja**...

Kétségtől a Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése a veszélyes mértékű környezeti zaj kibocsátását tilalmazza, azonban **ezt meghaladóan** a zajvédelmi hatóság részére, éppen a zajkibocsátási határértékek fogalmi hiánya miatt **intézkedési lehetőséget nem biztosít.**”

Való igaz, hogy a 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet, mint egy **speciális végrehajtási rendelet** nem tartalmazza azon szabályokat, kikényszerítési eszközöket (pl.: bírság), mert azokat az **Ákr., tehát egy törvény tartalmaz**, amit jelen eljárásban is alkalmazni kell.

A Kúria az alperestől átvett, különösen az **egészséghez, az egészséges környezethez és a tisztességes eljáráshoz és az ingatlan tulajdonhoz való jogomat, emberi méltóságomat** sértő logikája és indokolása alapján a hatóságok semmit sem tehetnek jogilag veszélyes mértékű zaj esetén, ami nyilvánvalóan egy teljesen abszurd, jogi nonszensz tévedés, szándékos csúsztatás.

Kiemelem, hogy a Kp. 34. §-a alapján maga is a **Kúria is fordulhatott volna az Alkotmánybírósághoz**, amennyiben tényleg nem lenne lehetőség eljárási lehetőségre jelen zajvédelmi ügyben.

Az alperes II. fokú határozatának, mint **közigazgatási határozat törvényességi felülvizsgálata** a fentebb kifejtettek miatt (mert alperes döntését tkp. átvette) a Kúria által ténylegesen elmaradt, ami a **17/2018. (X. 10.) AB határozat** indokolásának [43] pontja („A közigazgatási ügyben ítélező bíró eljárása fogalmilag akkor lehet fair és méltányos, ha nincs kötve az alperes döntéséhez.”) alapján már önmagában alaptörvényellenes helyzetet teremtett.

A Kúria jelen ügyben tanúsított ítélezési tevékenysége több, az Alkotmánybíróság által a jogkövető bírói joggyakorlat és a tisztességes bírósági eljárás követelményébe ütközik (a 13/2013. (VI. 7.) AB határozat, a 3/2017. (II. 25.) AB határozat, a 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, az ABH 1998, 95., a 3102/2017. (V. 8.) AB határozat indokolásának (17), (18) bekezdései).

Ugyanis egyrészt a józan észbe és a közjónak megfelelő jogértelmezésbe ütközik a **Kúria azon érvelése**, hogy a közigazgatási eljárás helyett polgári peres birtokvédelmi eljárást kellene kezdeményeznem, azaz erre való hivatkozással a Kúria nem alkalmazta az ügyemben egy hatályos jogszabályt nevezetesen a 284/2007. (X. 29.) Kormányrendeletet.

Az **1/2015. (I. 16.) AB határozat** indokolásának [44] pontja rögzítette, hogy: „Az Alkotmánybíróság e tekintetben összevetette az alapjaiban hasonló tényállásokra épülő **büntető jogi illetve polgári jogi szabályozás** – jelen ügyre vetített – lényegi elemeit. **A büntető jogi szabályozás**, bár a sértett személyét, becsületét védi, az a társadalom egy tagjának sérelmeként, a társadalom által elítélendő, az egész társadalomra veszélyes cselekményként fogja fel, és a szankcionálás elsősorban az erkölcsi elégtételt, valamint a prevenciót szolgálja. Az egyén pedig éppen azért mond le bizonyos egyéni jogainak korlátlan gyakorlásáról, hogy adott esetben az őt sérelemért a társadalom útján vehessen elégtételt, a társadalom megvédje őt. A **polgári jogi szabályozás** ugyan szintén nem kívánatosnak tekinti a személyiségi jogok sérelmét, azonban alapvetően a sértő magatartás abbahagyása, illetve a sértett kártalanítása a cél. Ugyanakkor jelentős eltérések mutatkoznak a büntető eljárás (esetleg szabálysértési eljárás) és a polgári eljárás között, pl. a garanciális szabályok, vagy a bizonyítási eszközök, illetve azok igénybevételeének lehetőségét tekintve. Nem lehet tehát elhárítani a sértett-magánvádlónak az elkövető büntető jogi felelősségre vonása iránti igényét azzal, hogy a polgári jogi út célra vezetőbb lenne. A személyiségi jogok alkotmányos védelme ugyanis a különböző jogágak által párhuzamosan, akár egyidejűleg biztosított igényérvényesítési rendszeren keresztül valósul meg.

Az Alkotmánybíróság 1/2015. (I. 16.) AB határozata alapján tehát egyidejűleg, azaz párhuzamosan, különböző jogágak útján érvényesíthetem igényeimet, tehát sem egy zajvédelmi közigazgatási, sem pedig egy polgári peres birtokvédelmi eljárás nem kizáró okai egymásnak, nincs ilyen törvényben vagy kormányrendeletben vagy egyéb jogszabályban meghatározott eljárást megszüntetési ok, amit a Kúria tkp. jelen esetben generált, mert nekem, mint ügyfélnek nem kell preferálnom a különböző jogágak közötti eljárásokat, azokból vagy egyet vagy többet is megindíthatok, azaz igényeimet vagylagos vagy együttes eljárás/ok útján érvényesíthetem, de a Kúria nem mondhatja azt önkényesen, hogy ezen ügyben ne legyen zajvédelmi közigazgatási, hanem csak polgári peres birtokvédelmi eljárás legyen.

Tulajdonhoz való jogom (ld. XIII. cikk (1) bekezdése) és a tisztességes eljáráshoz való jogom (ld. XXVIII cikk (1) bekezdése) sérelmei:

A Kúria Pfv. I. 20.918/2017. számú (BH 2018.3.82 alatt közzétett) eseti döntés indokolásának [31] pontja alapján „A jegyző hatáskörébe tartozó **birtokvédelmi eljárásra a Ptk. és a Korm. rendelet szabályai vonatkoznak**, a Ket. rendelkezései - szubszidiárius jelleggel - csak akkor alkalmazhatóak, ha ezt a Korm. rendelet kifejezetten előírja, mint például a 24. § (1) bekezdése a végrehajtás esetén.”

Ugyanakkor a **17/2018. (X. 10.) AB határozat** indokolásának alábbi pontjai alapján

[50] A szomszédok jogviszonyát a törvényalkotó eredetileg általános szabállyal rendezte, amihez **később speciális rendelkezést csatolt a zajjal történő zavarás tekintetében**. E speciális szabály megítélésakor nem az a formális szempont a döntő, hogy melyik jogforrásban helyezte el a jogalkotó, hanem az, hogy melyik jogviszonyt szabályozza, és melyek a belőle származó jogkövetkezmények. Mindaddig, amíg a normavilágosság nem sérül, a törvényalkotó éppúgy beilleszthette volna a támadott rendelkezést a polgári jog kódexébe, ahogyan azt a Kvt.-be iktatta. **A két jog által rendezett viszony átfedést mutat, hiszen a zajkibocsátással járó tevékenység egyrészt terheli a környezetet, másrészt szükségtelenül zavarhatja a szomszédokat is.** Előbbi jelenség a közigazgatási jogot érinti és jogszerűtlen gyakorlása **közigazgatási szankciókat vonhat maga után**, utóbbi a polgári jog anyagába tartozik és jogszerűtlen gyakorlása magánjogi felelősségre vonást alapozhat meg.

[52] A tisztességes eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga nem akadályozza a törvényalkotót abban, hogy **eldöntse: a szomszédok magánjogi viszonyát generálklauzulával, speciális szabállyal** vagy a két technika vegyítésével kívánja-e rendezni a jogban. A generálklauzula lényeges jellemzője, hogy nagyobb mozgásteret biztosít a mérlegelésre a polgári bíróságok számára, mint a speciális szabály.”

Jelen esetben a **jogalkotó már 2007-ben döntött**, amikor megalkotta az alábbi jogszabályt, mint **speciális szabályt**, ami az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése alapján a Kúriára is kötelező:

A veszélyes mértékű környezeti zaj fogalmát a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló **284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet** 2. § jb) bekezdése definiálja a következők szerint:

„2. § j) veszélyes mértékű környezeti zaj

jb) olyan **szabadidős zajforrástól** származó zaj, amelyre jellegéből adódóan határértéket megállapítani nem lehet, mert azonos körülmények között nem ismételtető és érzékszervi észleléssel megállapíthatóan a hatásterületen élő **lakosság nyugalma** zavarja;”

Ugyanezen jogszabály hely 3. § (1) bekezdésében **teljesen egyértelműen rendelkezik** („tilos”) a veszélyes mértékű környezeti zaj tekintetében:

3. § (1) **Tilos a védendő környezetben veszélyes mértékű környezeti zajt vagy rezgést okozni.**

Szintén a **17/2018. (X. 10.) AB határozat** indokolásának [67] pontjában elvi élel rögzítésre került, hogy

*„Zaj esetében a **zajvédelmi határértékek jogi rögzítése testesíti meg a szabályozás anyagi jogi magját**. A védelem fókuszpontjában tehát a zaj korlátozott szintje áll. A határérték azonban nem önmagában, hanem számos egyéb anyagi jogi és eljárási jellegű – például szervezeti és adminisztratív – rendelkezéssel együtt érvényesül annak érdekében, hogy a határérték betartása a **gyakorlatban megvalósuljon**.”*

A **18/2015. (VI. 15.) AB határozat** indokolásának [19] pontjában megállapította az Alkotmánybíróság, hogy „a tulajdonhoz való jog szabályait a régi Alkotmány és az Alaptörvény lényegében egyező módon tartalmazza, ezért az ebben a tárgykörben hozott korábbi határozatai hivatkozhatók és idézhetők”; továbbá megerősítette korábbi gyakorlatát, miszerint „a birtokvédelem és a szomszédjogok, illetve ezek érvényesíthetősége az **Alaptörvény XIII. cikkén alapuló tulajdoni védelmet élveznek**” (ld. indokolás [23] pontja)

A Kúria ítéletéből megállapítható, hogy a Kúria, mint eljáró közigazgatási bíróság sem az **ingatlan tulajdonom védelmét** (pl. nyilvánvalóan **forgalmi értékcsökkentő tényező** a nagypályás labdarúgó pálya (111m*72 m) szinte állandó használata), sem pedig a zajvédelem gyakorlati megvalósítását nem oldotta meg.

Ebben a körben csatolom egy közjegyzői nemperes eljárásban kirendelt Bobay István igazságügyi ingatlanforgalmi és műszaki szakértő 2017. szeptember 21. napján kelt szakvéleményét (38 oldal), melynek **32. oldalán** található táblázat 1. sorában **20 %-os értékcsökkentést** rögzített a zajterhelés miatt, egy olyan zajterhelés miatt, ami a 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése alapján „tilos”.

*„Az eljárás tisztességességének önmagában ugyanis nem elégséges feltétele a bírósági út igénybevételének lehetővé tétele, az **csak akkor biztosított, ha a bíróság érdemben reagál** (dönt) a perben előterjesztett kérelmekre” {26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [62]}.* Utóbbi megállapítást az Alkotmánybíróság más döntésében is megerősítette már {lásd például: 3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [16]}.

A **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltak (“... határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.”) alapján, valamint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő érdemi és kellően részletes indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a **Kúriát is terhelte** a Kp. és Pp. rendelkezések alapján.

Ennek ellenére a Kúria nem reagált érdemben a felülvizsgálati ellenkérelmemben foglaltakra sem és indokolásában nem mutatta be kellő mélységben, hogy az elsőfokú ítélettel szemben miért nem kell és miért nem lehet a 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet 3. § (1) bekezdését a gyakorlatban megvalósítani, mi jogszabályi

rendelkezés alapján vagyok elzárva a speciális zajvédelmi eljárástól, miért vagyok köteles kizárólag polgári jogi alapján, birtokvédelmi eljárás keretében igényt érvényesítenem.

Megjegyzem, hogy Biatorbágy Város Önkormányzatának Képviselő testülete **61/2016. (III.31.) számú határozatával** fogadta el az ún. Integrált Településfejlesztési Stratégiát, ezen dokumentum szerint:

„A városrész célja

Városrészre vonatkozó célok közül kiemelkedik a városrész karakterének megőrzésével a kertváros jellegét leginkább tükröző kompakt lakóövezeti életminőség javítása, a közterületek és közösségi terek fejlesztése, az épületek energiahatékony korszerűsítése, a szolgáltatások bővítése, a közlekedés feltételeinek javítása.

*A városrészben található a **Kolozsvári utcai sporttelep**, amelynek fejlesztése nemcsak városrészi, de biatorbágyi jelentőségű. A sporttelep alkalmas több sportág, köztük **atlétikai célú** fejlesztésekre.”*

Mint arra már hivatkoztam, hogy a **17/2018. (X. 10.) AB határozat** indokolásának **[43]** pontja alapján *„A közigazgatási ügyben ítélező bíró eljárása fogalmilag akkor lehet fair és méltányos, ha nincs kötve az alperes döntéséhez.”*

Mindezek ellenére a Kúria az alperesi iratellenes előadásokat, mint például az alperes által kifogásolt igazságügyi szakértői bizonyítás mérési jegyzőkönyvében foglalt tényadatok helyességét, valóságtartalmát, amit egyébként az alperesen kívül senki nem vitatott, de az alperesi vitatás is csupán a jogorvoslati eljárásban merült fel érvként, vagy az alperes által a Kormányrendelet elemző jogi levezetése és az igazságügyi szakvélemény értékelése félrevezető és egyoldalú szempontok szerint feldolgozott és így bemutató értelmezését **(felperesi felülvizsgálati ellenkérelem I-IV. pontokban foglaltak)** a Kúria tényként kezelte és a felülvizsgálati döntése tényállásának alapjául fogadta el.

A Kúria ebből a **ténybeli alapból kiindulva értelmezte és mellőzte alkalmazni** a felülvizsgálati ítéletében hivatkozott Kormányrendeletet (a 284/2007. (X.29.) Kormányrendeletet) és Kúriai elvi határozatot (3/2014. közigazgatási elvi határozatot a Kúria Budapesten, 2019. október 2. napján kelt Kfv.II.37.669/2018/7. sorszámú ítélete 6. oldalának [16], [17] bekezdései szerint), mint iránymutató elvi döntést.

A felperesi felülvizsgálati ellenkérelemben hivatkozott **ténybeli- és jogi érveket nem értékelte**, azokra nem is hivatkozott, hanem azokat **semlegesbe fordította** azzal az ítélkezési módszerével, miszerint mellőzte alkalmazni jogsértő módon a kötelező jogszabályi rendelkezés(ek)e)t egyoldalú és önkényes bírói döntése folyamán (A Kúria Budapesten, 2019. október 2. napján kelt Kfv.II.37.669/2018/7. sorszámú ítélete **6. oldalának** [13], [14], [15] és [18] bekezdések).

A Kúria a sérelmezett ítéletet kizárólag az **alperes egyoldalú, részleges és iratellenes állításaira** alapította, annak ellenére, hogy a perbeli ügyben alkalmazandó hatályos jogszabály **egyértelműen és objektíven** vonatkozik a perbeli jogesetre és szabályozza is azt, ezért azzal ellentétesen (**contra legem**), azt mellőzve rendelkezett.

A Kúria nevezett ítélezési tevékenysége során alkalmazott joggyakorlati módszer révén sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog is.

A Kúria Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítélete **figyelman kívül hagyta** a 284/2007. (X.29.) Kormányrendelet 2. § ja) és jb) pontjaiban meghatározott veszélyes mértékű, illetőleg különösen veszélyes mértékű környezeti zaj megvalósulására vonatkozó és a felülvizsgálati kérelem ténybeli- és jogi alapját szolgáló kötelező törvényi rendelkezéseket és ebből eredően **contra legem** alkalmazott jogkövetkeztetést és jogkövetkezményt ezen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésében a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot is megsértve.

A Kúria a tisztességes eljáráshoz való jogomat azon túl, hogy esetemben **nem alkalmazta a jogvitára vonatkozó, hatályos 284/2007. (X.29.) Kormányrendelet** szabályait azzal is megsértette, hogy abszolút figyelman kívül hagyta – olyan módon, hogy annak **semmilyen** indokát nem adta – a peres iratok között, már a közigazgatási eljárás során csatolt [REDACTED] **igazságügyi szakértő szakvéleményét**, melynek 8. oldal utolsó előtti bekezdésében rögzítette, hogy:

*„Mindhárom napon megállapítottuk, hogy az impulzusok végig jellemzőek és minden pályán és minden ponton mérhetők. A kis labdarúgó pályán lévő focizás okozza az egyik problémát. Legnagyobb probléma a 3. pontnál a pálya közelsége (kb. 6 méter) ezt a problémát csak radikális megoldással a teljes műfüves kis labdarúgó pályát zárt csarnokká kell átalakítani. **Ezen az egy ponton lehetséges a mérési eredmények alapján a határértékkel való összevetés is.**”*

Következtetés: a szakvéleményben volt 1 db mérési pont a 4-ből, ahol a környezeti zaj megismételhető volt. Ebben az esetben 284/2007 alapján a 27/2008 Kv-VM segítségével ki kellett volna bocsátani a határértéket, és a 284/2007 Kormányrendelet 26. §-a alapján bírságolhatott volna. A szakvélemény ehhez mindent megadott és nem vitatták a tartalmát. Kiemelem, hogy a Kúria által hatályon kívül helyezett Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.28.454/2017/9. számú jogerős ítélet indokolásának lényege nem az alperesi felülvizsgálati kérelem 2. és 3. oldalain kifejtettek, amelyek az ítélet 4. oldal 2. bekezdésére utalnak, hanem a **4. oldal 5. bekezdése**, miszerint

*„**Felhívja a bíróság** a közigazgatási szerv figyelemmel arra, hogy az új eljárás lefolytatása során legyen figyelemmel a csatol **igazságügyi szakértői véleményben**, valamint a a Korm.rendelet 3.§ (1) bekezdésében foglaltakra, valamint a 10.§ (2) bekezdésében foglaltakra.”*

A Kúria ismertetett ítélezési tevékenysége több, az Alkotmánybíróság által a **jogkövető bírói joggyakorlat és a tisztességes bírósági eljárás követelményébe ütközik** (a 13/2013. (VI. 7.) AB határozat, a 3/2017. (II. 25.) AB határozat, a 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, az ABH 1998, 95., a 3102/2017. (V. 8.) AB határozat indokolásának [17], [18] bekezdései).

Egészséghez való jog (Id. XX. cikk (1) bekezdése)

Egészséges környezethez való jog (Id. XXI. cikk (1) bekezdése) és a P) cikk (1) bekezdésében rögzített a környezet védelmének kötelezettség sérelmei, tudományosan igazolt egészségkárosodás, a nagypályás labdarúgó pálya egészségkárosító hatásának elemzése:

Kiemelem, hogy a **2017.07.10.** napján (!!!) kelt az **Alapvető Jogok Biztosa** és a Jövő Nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettes közös jelenésében kiemelték, hogy

*„Arról sem szabad megfeledkezni, hogy az **egészséges környezethez való jog alapjog, így védelme inkább jelent prioritást**, míg a **sportolás** lehetősége az egészséghez való joggal összefüggésben **csak eszköz**-szerepben jelenik meg”,*

Mivel a **3114/2016. (VI. 10.) AB határozat** indokolásának **[48]** pontjában rögzítésre került, hogy

*„Az Alkotmánybíróság kizárólag a szabályozás egészének alkotmányosságát vizsgálja, nem pedig az egyes konkrét határértékek célszerűségét, megfelelőségét. Ennek megfelelően az elért védelmi szinttől való visszalépést – ami alkotmányjogi kérdés – akkor lehetne megállapítani, ha nem csak spekulatív, a zajterhelés rövid, csekély növekedését intuitív módon értelmezve, hanem tudományos állásponttal alátámasztva lehetne igazolni összefüggést a legfeljebb nyolc napon át (maximum 15–20 dB-lel) megnövekedő, a 65 dB-t meg nem haladó zajforrás tekintetében, hogy az egészségkárosodás okozására alkalmas. **Ilyenre az indítványozó nem hivatkozott**, a jogalkotó ezt szakmai kompetenciájában kifejezetten vitatta, s az az **Alkotmánybíróság által megismert ENSZ-tanulmány** alapján nem is alátámasztható. Az Alkotmánybíróság által **megismert információk** alapján a csekély mértékben és rövid átmeneti időre megnövelt zajkitettség halláskárosodással oksági összefüggésbe nem hozható, s ilyen oksági összefüggést alátámasztó érv a szélesebb értelmű egészségkárosodás körében sem merült fel”, ezért az alábbiakban részletesen ismertetem azon tudományos publikációkat, ami alapján megállapítható alulírott indítványozó azon állításának tudományos alapja, hogy a **hétköznaponként 16 h és legalább 19 óra között több korcsoport edzésére és hétvégén, ünnepnapokon** az ún. Bozsik-kupa rendszerben és más MLSZ bajnokság keretében, bajnoki és edző-mérkőzésekre is használt **biatorbágyi nagypályás labdarúgó pálya, mint zajforrás egészségkárosodás okozására alkalmas**.*

Mint arra a **16/2015. (VI. 5.) AB határozat** indokolásának **[85]** pontja hivatkozott arra, hogy az **egészséges környezethez való jog** „nem alanyi alapjog, de nem is pusztán alkotmányos feladat (államcél), hanem az élethez való jog objektív, intézményvédelmi oldalának része, amely az emberi élet természeti alapjainak fenntartására vonatkozó állami kötelességet külön alkotmányos jogként nevesíti”

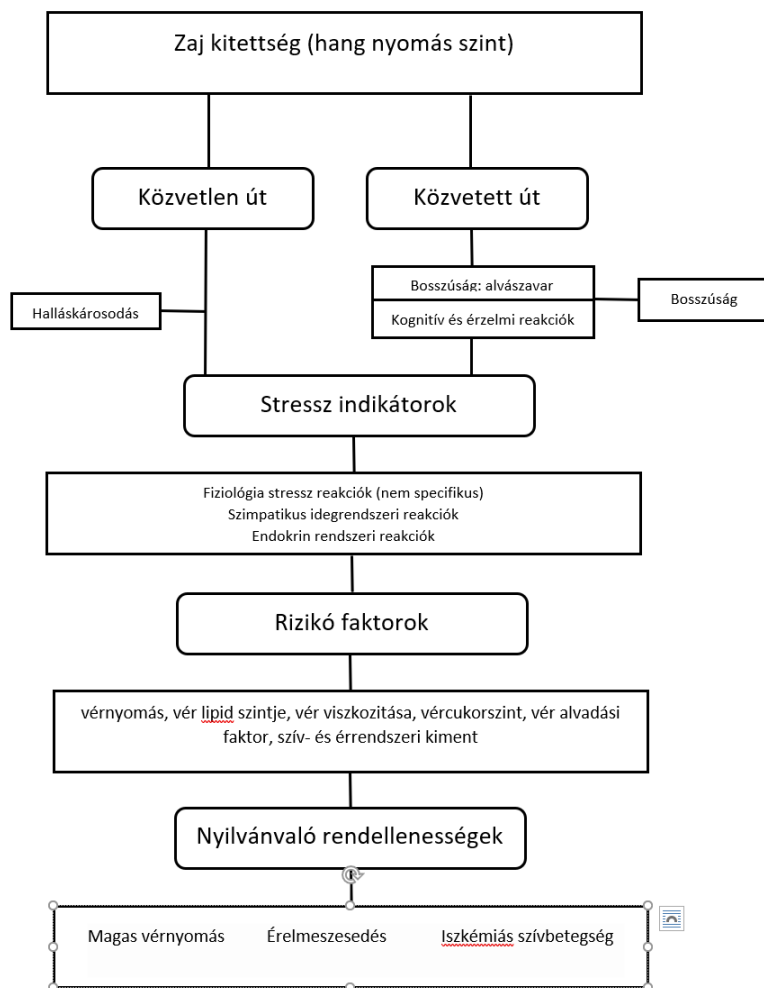
Ugyanakkor megjegyzem, hogy a **17/2018. (X. 10.) AB határozat** indokolásának **[97]** pontjában az került rögzítésre, hogy

*„[97] A sérelmezett szabály alkotmányossági felülvizsgálatához elegendő elhelyezni az alapjog értelmezési tartományában a zajszennyezést. Ahogy azt a nemzetközi szakirodalom (lásd például: Helmut Strasser – Johannes Hesse: *Lärmbekämpfung im Betrieb* in: *Personal: Mensch und Arbeit im Betrieb*, 1988/10. 402), az Egyesült Nemzetek Szervezetének és szakosított szervének több dokumentuma (lásd például: UN A/CONF.48/14/Rev.1: *Report of the United Nations Conference on the Human Environment: Action Plan for the Human Environment Recommendation 2*, Stockholm, 1972.; az Egészségügyi Világszervezet honlapjáról letölthető tanulmányok: www.euro.who.int/en/health-topics/environment-and-health/noise/publications), valamint az Európai Unió intézményei által megalkotott jogszabályok (lásd például: az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 25-i 2002/49/EK irányelve) is igazolják, a **zaj mint környezethasználat jogszabályi korlátozása széles körben elfogadott**. A magyar jog is évtizedek óta határértékek közé szorítja a zajterhelést.”*

A zaj egészségügyi vonatkozásának megítéléséhez idézem a **Dublini Egyetem kutatója, Enda Murphy 2014-ben megjelent** *Environmental Noise Pollution* (Környezeti zajszennyezés, Elsevier kiadó 2014, ISBN: 9780124115958) című könyvét, melynek 3. fejezetében (*Environmental Noise and Health – Környezeti zaj és egészség*) a következőket olvashatjuk:

„A zaj-stressz kapcsolat viszonylag jól leírt és kikutatott. A zaj aktiválja a szimpatikus és endokrin rendszert. Pontosabban aktiválja a hipofízis-mellékvese-agykérgi és a szimpatikus-mellékvese-medulláris tengelyt (Babisch, 2002). A stressz-hormonok változása gyakori akut és krónikus zajkísérletekben. Valóban, a laboratóriumi vizsgálatok során zaj-ingerekre reagálva változásokat találunk a vér áramlásában, a vérnyomásban és a szívritmusban. Zaj okozta változások érhetők tetten a stressz hormonok szintjének növekedésében, nevezetesen a katekolaminok, az adrenalin és noradrenalin, valamint a kortizol vérplazma koncentrációjának emelkedésében (Babisch, 2003).

Az orvosi szakirodalomban két fő útvonalat tartanak relevánsnak a zaj okozta negatív és káros egészségügyi hatások kialakulásában (Babisch, 2002): "közvetlen" és "közvetett" ingerlés hatására bekövetkező folyamatok tekintetében (23. ábra).

1. ábra Zajhatás reakció sémája (Noise effect reaction scheme) Forrás: Babisch (2002)

A "közvetlen" útvonal a hallóideg ingerlése által kiváltott különböző **agyi struktúrákat érintő változásokat jelent**, míg a "közvetett" útvonal a zaj kognitív percepciója által okozott kortikális aktiválódást és ezzel együtt emocionális válaszokat jelent, melyek nem kizárólag a zaj erősségével arányosak, hanem a szubjektív érzetek és az ennek következményeként kialakuló bosszúság (annoyance) okoz kedvezőtlen egészségügyi hatásokat (Babisch et al., 2013). A "közvetett" út a **zaj indukálta kommunikációs és alvási zavarok megjelenésében ölt először testet**. Egyértelműbben megfogalmazva a zaj stresszt okoz az alvás, a koncentrációs képesség és egyéb kognitív folyamatok megzavarásával melyek eredményeként aktiválódik a szimpatikus idegrendszer és az endokrin rendszer is. Ezek eredményeként mind a "közvetlen", mind a **"közvetett" út fiziológiás stresszreakciókat** indíthat el, amik kedvezőtlen egészségi változásokat eredményezhetnek, különösen hosszútávú expozíció esetén.

Embereknél végzett fiziológiai vizsgálatok kimutatták, hogy a **zajterhelés még mérsékelt esetben is hat** az előbbieken bemutatott „közvetett” úton, egészségügyi kimenetét tekintve megegyező módon a „közvetlen” úton ható erős zajhoz. (WHO, 2009)."

A tudományos élet **szakirodalmának követésére** és keresésére **alkalmas Science Direct szolgáltatás** (<https://www.sciencedirect.com>) az „environmental noise effect on health” (környezeti hanghatás az egészségre) keresőkérdésre 55905 tudományos közleményt talált, melyből 2017 évben 5104-et, míg 2018-ban már a keresés augusztusi időpontjáig 5068 tudományos közleményt jelentettek meg.

A rendelkezésre álló hatalmas szakirodalomból – melynek mennyisége is jól mutatja, hogy a tudományos élet érdeklődésének homlokterében álló kérdéskör van szó – álljon itt két releváns közlemény összefoglalója Németországból, melyet egyik esetben a **Mainzi Egyetem** és a **Dán Rákos Betegség Társaság Kutatási Központja** együttműködésében, míg másik esetben a **Brémai Egyetem Szociális Járványtani Kara**, valamint a Müncheni székhelyű **Bajor Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Hatóság** összefogásával készült:

Annoyance to different noise sources is associated with atrial fibrillation in the Gutenberg Health Study – A különböző zajforrások okozta bosszúság és a pitvari fibrilláció összefüggései a Gutenberg egészségügyi felmérésben – Mainzi Egyetem, Németország

International Journal of Cardiology 204 (2018) 79–84

Annoyance to different noise sources is associated with atrial fibrillation in the Gutenberg Health Study

Omar Hahad^a, Manfred Beutel^b, Tommaso Gori^a, Andreas Schulz^c, Maria Blettner^d, Norbert Pfeiffer^e, Thomas Rostock^f, Karl Lackner^g, Mette Sørensen^h, Jürgen H. Prochaska^a, Philipp S. Wild^a, Thomas Münzel^{a,*}

^a Center of Cardiology, Cardiology I, University Medical Center of the Johannes Gutenberg-University Mainz and BZAK Standort Rhein-Main, Mainz, Germany

^b Department of Psychosomatic Medicine and Psychotherapy, University Medical Center of the Johannes Gutenberg-University Mainz, Germany

^c Preventive Cardiology and Preventive Medicine, Department of Medicine II, University Medical Center of the Johannes Gutenberg-University Mainz, Germany

^d Institute of Medical Biostatistics, Epidemiology & Informatics, University Medical Center of the Johannes Gutenberg-University Mainz, Germany

^e Department of Ophthalmology, University Medical Center Mainz, Germany

^f Institute of Clinical Chemistry and Laboratory Medicine, University Medical Center of the Johannes Gutenberg-University Mainz, Germany

^g Danish Cancer Society Research Center, Copenhagen, Denmark

^h Center of Cardiology, Cardiology I, University Medical Center of the Johannes Gutenberg-University Mainz, Germany

ARTICLE INFO

Article history:

Received 17 November 2017

Received in revised form 21 March 2018

Accepted 27 March 2018

Available online 29 March 2018

Keywords:

Noise-induced annoyance

Atrial fibrillation

Cardiovascular risk

General Population

ABSTRACT

Background: Annoyance is a common reaction in populations exposed to environmental noise and is associated with cardiovascular diseases. We investigated for the first time the existence of an association between noise annoyance and atrial fibrillation (AF).

Methods and results: Cross-sectional data from 14,639 participants of the Gutenberg Health Study were collected between 2007 and 2012. Annoyance from road traffic, aircraft, railways, industrial/construction and neighbourhood noise during daytime and sleep were collected from all participants through questionnaires using a 5-point scale. AF was assessed via self-reported medical history and/or documentation of AF on the study electrocardiogram. 80% of the study participants were annoyed by noise to a certain degree. The major sources of annoyance during daytime and sleep were aircraft, road traffic and neighbourhood noise. We found significant associations between annoyance (per point increase) and AF for aircraft noise annoyance during daytime (odds ratio (OR) 1.04; 95% confidence interval (CI) 1.00–1.08) and during sleep (OR 1.09; 95% CI 1.05–1.13), road traffic noise annoyance during sleep (OR 1.15; 95% CI 1.08–1.22), neighbourhood noise annoyance during daytime (OR 1.14; 95% CI 1.09–1.20) and during sleep (OR 1.14; 95% CI 1.07–1.21), industrial noise annoyance during daytime (OR 1.11; 95% CI 1.04–1.18) and railway noise annoyance during sleep (OR 1.13; 95% CI 1.04–1.22). Different degrees of annoyance were not associated with changes in cardiovascular risk factors.

Discussion: The results suggest for the first time that noise annoyance is associated with AF. Further studies are warranted to gain insight in the mechanisms underlying the noise-annoyance-disease relationship.

© 2018 The Authors. Published by Elsevier B.V. This is an open access article under the CC BY-NC-ND license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>).

2. ábra Annoyance to different noise sources is associated with atrial fibrillation in the Gutenberg Health Study

„**Háttér:** A bosszúság (annoyance) a környezeti zajjal érintett népesség általános reakciója, mely összefüggésbe hozható különböző kardiovaszkuláris megbetegedésekkel. Jelen közleményben először vizsgáltuk a zaj okozta bosszúság és a pitvari fibrilláció (AF) kapcsolatát.

Módszerek és eredmények: „2007 és 2012 között készült Gutenberg egészségügyi felmérés adatait használtuk, melyek 14.639 résztvevő segítségével gyűjtöttek össze. Közlekedési, repülőgép keltette, vasúti, ipari és szomszédság által okozott zaj következtében fellépő bosszúság megjelenését vizsgálták kérdőív segítségével öt pontos skálát használva. Az pitvari fibrilláció adatok önbevallásos korelációkhoz, illetve a vizsgálat során készített EKG

felvételekből álltak rendelkezésre. Valamilyen mértékben **a megkérdezettek 80%-a számolt be környezeti zajhatás okozta bosszúságról**. A napközbeni és alvás közbeni zavaró zajhatások által okozott bosszúság többsége származott repülőgép, közlekedési és szomszédok által keltett zajból. Szignifikáns kapcsolatot találtunk a bosszúság mértékének egy ponttal történő megemelkedése és a pitvari fibrilláció előfordulása között:

- napközbeni repülőzaj (esélyhányados (OR) 1.04; 95 %-os konfidencia intervallum (CI) 1.00-1.08)
- alvás közbeni repülőzaj (OR 1.09; 95% CI 1.05-1.13)
- közlekedési zaj okozta bosszúság éjjel (OR 1.15; 95% CI 1.08-1.22)
- szomszédok által keltett zaj okozta bosszúság nappal (**OR 1.14; 95% CI 1.09-1.20**)
- szomszédok által keltett zaj okozta bosszúság éjszaka (**OR 1.14; 95% CI 1.07-1.21**)
- ipari zaj nappal (1.11; 95% CI 1.04-1.18)
- valamint vasúti zaj éjszaka (OR 1.13; 95% CI 1.04-1.22)

A bosszúság különböző mértéke nincs kapcsolatban a kardiovaszkuláris rizikófaktorok változásával”

Értelmezést segítő megjegyzések: Az esélyhányados (odds-ratio) megmutatja, hogy a vizsgált effektus a vizsgálatban résztvevő érintett személyek tekintetében, hogy viszonyul a vizsgálatban résztvevő, de nem érintett személyekhez képest. Ha $OR = 1$, a két csoport nem különbözik a vizsgált jelenség tekintetében. Ha $OR > 1$, az azt jelenti, hogy az érintett személyek tekintetében különbség van a nem érintett személyekhez képest.

Jelen esetben $OR=1.14$ azt jelenti, hogy a **zajt elszennvedő csoport esetében a pitvari fibrilláció megjelenésre 1.14-szeres esélyük van a zajjal nem érintett csoporthoz képest**, mindez 95% konfidencia intervallumon belül, vagyis **95%-os bizonyossággal**. Az adatokból jól látható, hogy **a szomszédok által keltett zavaró zaj hatása a pitvari fibrilláció esélyének növekedésére nagyobb, mint a repülőzaj és a vasúti zaj esetén**, valamint a nappali és az éjszakai zaj hatása megegyezik. Vagyis kimondható, hogy tudományosan bizonyított tény az **elszenvedett környezeti zaj és az egészség károsodása közti ok-okozati összefüggés**.

forrás: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167527317371747>

Environmental noise and incident mental health problems: A prospective cohort study among school children in Germany – Környezeti zaj és mentális egészségügyi problémák: Egy leendő kohort vizsgálat a németországi iskolás korú gyermekek körében) Brémai Egyetem Szociális Járványtani Kara, valamint a Münchener székhelyű Bajor Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Hatóság közreműködésében.

Environmental noise and incident mental health problems: A prospective cohort study among school children in Germany

Stefanie Dreger^{a,b,*}, Nicole Meyer^c, Hermann Fromme^c, Gabriele Bolte^{a,b,c}, for the Study Group of the GME cohort¹

^a Department of Social Epidemiology, Institute for Public Health and Nursing Research, University of Bremen, Grazer Straße 4, 28359 Bremen, Germany

^b Health Sciences Bremen, University of Bremen, Germany

^c Bavarian Health and Food Safety Authority, Munich, Germany

ARTICLE INFO

Article history:

Received 26 May 2015

Received in revised form

5 August 2015

Accepted 6 August 2015

Available online 1 October 2015

Keywords:

Noise

SDQ

Mental health

Children

Environment

ABSTRACT

Background: Environmental noise is considered a threat to public health as 20% of the EU population is exposed to health influencing noise levels. An association of noise and mental health problems in children has been suggested by some studies, but results are not consistent and there are no longitudinal studies of this association. Our aim was to investigate the influence of different environmental noise sources at children's homes on incident mental health problems in school-aged children.

Method: A cohort study of children from first (t0) to fourth grade (t1) of primary school was conducted. Different environmental noise sources (day/night separately) at children's home were assessed via parental annoyance reports. Increased noise exposure between t0 and t1 was the exposure variable. Incident mental health problems were assessed with the parental version of the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ). RRs and 95% CIs were analysed to investigate the association between different noise sources and incident mental health problems.

Results: The study population consisted of 583 boys and 602 girls. The most common increase in noise exposure between t0 and t1 was road traffic noise day (26.38%). After adjusting for covariates exposure to road traffic noise was significantly associated with the total difficulties score (RR=2.06; 95% CI=1.25–3.40), emotional symptoms (RR=1.69, 95% CI=1.04–2.72), and conduct problems (RR=1.57, 95% CI=1.04–2.38). Noise by neighbours during the day was associated with conduct problems (RR=1.62, 95% CI=1.11–2.40) and hyperactivity (RR=1.69, 95% CI=1.08–2.65). Aircraft noise day and construction work day were not associated with any of the SDQ categories at a significant level.

Conclusion: Environmental noise is an important public health problem. This is the first study to investigate the association of a broad range of noise sources and incident mental health problems in children in a cohort study. Our results suggest that exposure to noise at children's home is associated with mental health problems such as emotional symptoms, conduct problems and hyperactivity.

© 2015 Elsevier Inc. All rights reserved.

3. ábra Environmental noise and incident mental health problems: A prospective cohort study among school children in Germany

„Háttér: A környezeti zajt jelentős egészségbefolyásoló tényezőnek tekintjük, hiszen az EU lakosságának 20%-a van kitéve egészségre hatással lévő környezeti zajszintnek. A zaj és mentális betegségek kapcsolatáról már születtek tanulmányok gyermekek esetén, de hosszantartó vizsgálatok híján ezek nem voltak konzisztensek. Célunk iskoláskorú gyerekek mentális problémái és az otthonukban elszenvedett környezeti zajterhelés kapcsolatának vizsgálata volt.

Módszerek: Kohort vizsgálatot végeztünk általános iskolás korú gyermekek bevonásával, első (t0) és negyedik (t1) osztályos koruk között. A különböző zajforrások hozzárendelése a szülők által közölt bosszúsági (annoyance) jelentések alapján történt. A kitettségi változó (exposure variable) a t0 és t1 között megemelkedett bosszúsági gyakoriság volt. A mentális egészségi állapot felmérése a szülők által kitöltött Erősségek és nehézségek (SDQ) kérdőív volt. 95%-os konfidencia intervallumon (CI) vizsgáltuk relatív kockázatokat (RR) a zajforrások és a mentális egészségi események közötti kapcsolat feltárásához.

Eredmények: A vizsgált populáció 583 fiúból és 602 lányból állt. A leggyakoribb környezeti zaj fokozódás t0 és t1 között a közlekedési zaj (26.38%) esetében volt megfigyelhető. Az összegzett gyengeségi score (total difficulties score) erős kapcsolatot mutatott az éjszakai közlekedési zajokkal (RR=2.06; 95% CI 1.25-3.40), csakúgy, mint az emocionális szimptomák (RR=1.69; 95% CI 1.04-2.72) és a viselkedési problémák (RR=1.57; 95% CI 1.04-2.38). **A szomszédok által nappal keltett zaj kapcsolatba hozható viselkedészavarokkal (RR=1.62; 95% CI 1.11-2.40) és hiperaktivitással (RR=1.69; 95% CI 1.08-2.65).** A repülőgépzaj és építkezési zajok nem mutattak összefüggést egyetlen SDQ kategóriával sem jelen vizsgálatban, 95% konfidenciaszint mellett.

Konklúzió: *A környezeti zaj fontos közegészségügyi probléma.* Eredményeink azt mutatják, hogy a gyermekek otthoni környezeti zaj kitettsége összefüggésben van olyan mentális egészségügyi problémákkal, mint az emocionális szimptomák, viselkedési zavarok és hiperaktivitás kialakulása.”

Értelmezést segítő megjegyzések: a relatív kockázat (RR – relatives risk) jelentése megegyezik a korábbi cikkben használt esélyhányados (OR – odds ratio) kifejezéssel, vagyis azt mutatja, meg, hogy a vizsgált effektus a vizsgálatban résztvevő érintett személyek tekintetében, hogy viszonyul a vizsgálatban résztvevő, de nem érintett személyekhez képest. Ha RR =1, a két csoport nem különbözik a vizsgált jelenség tekintetében. Ha RR > 1, az azt jelenti, hogy az érintett személyek tekintetében különbség van a nem érintett személyekhez képest. RR vagy OR kifejezés alkalmazása elsősorban a kutatást végzők szemléletéből fakad.

Jelen esetben RR=1.62 azt jelenti, hogy a **zajt elszenvedő csoport esetében a viselkedészavarok megjelenésének 1.62-szeres esélyük van a zajjal nem érintett csoporthoz képest**, mindez 95% konfidencia intervallumon belül, vagyis **95%-os bizonyossággal**, továbbá a zajt elszenvedő csoport esetén a hiperaktivitás megjelenésének 1.62-szeres esélye van, 95%-s bizonyossággal, vagyis kimondható, hogy tudományosan bizonyított tény az elszenvedett környezeti zaj és az egészség károsodása közti ok-okozati összefüggés.

forrás: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0013935115300475>

Az ismertett tudományos tényekre és a rendelkezésre álló temérdek szakirodalmi forrásra, az azokban lévő gyakorlati kutatások eredményeire tekintettel kétség sem fér ahhoz, hogy a Sportcentrum rendeltetésszerű, üzemzerű használata olyan környezeti zajjal, hanghatásokkal, illetve más, ismert környezeti terheléssel jár, mely **tudományosan kimutathatóan** hatással van a Sportcentrum környezetében élők, **így indítványozó egészségi állapotára, azt hátrányos módon befolyásolja.**

A kivitelezést megelőzően, a Sportcentrum tervezési szakaszában egy megvalósíthatósági tanulmány keretében **a biatorbágyi önkormányzatnak lehetősége lett volna**, hogy felmérje a leendő Sportcentrum környezetre gyakorolt hatását, majd ez alapján értékelje az üzemzerű működés kockázatait. Így, ha kiküszöbölni nem is, de mindenképpen tompítani lehetett volna a **Sportcentrum környezetének zajterhelését.**

A fentiek alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy a Kúria ítélete az Alaptörvény XX. és XXI. cikkei tekintetében is megvalósította az alapjogsérelmeket.

Az Alkotmánybíróság a **16/2015. (VI. 5.) AB határozat** indokolás **[90]** pontjában már megállapította, hogy az Alaptörvény XX. és XXI. cikkének értelmezése során felhasználhatja a 2012. január 1-jét megelőzően hozott alkotmánybírósági határozatokban kifejtett érveket, megállapításokat.

Az Alkotmánybíróság **73/2006. (XII. 15.) AB határozat indokolásának III/2. pontjában** pedig megállapította, hogy a zajvédelmi jogszabályok az emberi környezet és egészség megóvása érdekében állapítanak meg zaj- és rezgésvédelmi szabályokat. Ezen AB határozat szerint a „*határértékek meghatározásának elsődleges indoka, alapvető célja az emberre már káros rezgések és zajok korlátozása, az egészség védelme*”

A **28/2017. (X. 25.) AB határozat** indokolásának **[30]–[32]** pontjai alapján az Alaptörvény **P) cikk (1)** bekezdése a környezet védelmének kötelezettségét (a korábbi Alkotmány rendelkezéseit meghaladóan) immáron az **állam és mindenki számára rögzíti**. Az Alaptörvény P) cikkéből pedig a természeti erőforrások, és ezáltal a környezet állapotára vonatkozó abszolút jellegű, tartalmi zsinórmérték is következik, amely **objektív követelményeket támaszt az állam mindenkori tevékenységével szemben**.

Amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Kúria eljárása megfelelő volt, úgy másodlagos kérelmem alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy hivatalból a 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet, különösen 3. §-a és 26. §-a tekintetében az Abtv. 46. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Kormány, mint jogalkotó általi mulasztását a veszélyes mértékű környezeti zaj jogkövetkezményei és végrehajtása körében.

Megjegyzés: Az indítványnak alapjogsérelmet alátámasztó indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

- a)** Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A panasszal támadott Kúrai ítélet végrehajtásának felfüggesztését **nem** kezdeményeztem.

- b)** Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az elsőként beküldött alkotmányjogi panaszomhoz az Ügyrend 71. § (4a) bekezdésének megfelelően elektronikusan már csatoltam az Alkotmánybíróságra is kiterjedő **ügyvédi meghatalmazásomat**.

Megjegyzés: Bár az alkotmányjogi panasz eljárás során a jogi képviselet nem kötelező, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el, az Alkotmánybíróság Ügyrendje értelmében a meghatalmazásnak kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre kell vonatkoznia, és a képviseleti jogosultságot teljes bizonyító erejű magánokirattal, vagy közokiratba foglalt meghatalmazással kell igazolni.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy az **indítványom** nyilvánosságra hozatalához **nem** járulok hozzá.

Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő (személyes) **adataim** nyilvánosságra hozatalához **nem** járulok hozzá.

Megjegyzés: Az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Ügyrend 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)–(2) bekezdéseire tekintettel az Abtv. 26–27. §-ai alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok esetében az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem (tehát az ügy) lényegét az Alkotmánybíróság a honlapján közzéteszi. Az indítványban szereplő személyes adatokat az Alkotmánybíróság csak akkor teszi közzé, ha ahhoz az indítványozó, illetve az érintett kifejezetten hozzájárul. Ez a pont alatt tehát az indítványozónak erről kell nyilatkoznia.

Abban az esetben, ha az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez, vagy ebben a kérdésben nem nyilatkozik, az Alkotmánybíróság az alkotmányossági kérelem lényegét ezen adatok törlése mellett teszi közzé. Az indítványozó hozzájáruló nyilatkozata esetén az Alkotmánybíróság csak az indítványozó nevét teszi közzé az ügy lényegének ismertetésekor, az indítványozó ezen túli további személyes adatait, valamint más személyek azonosítását lehetővé tevő adatokat az indítványból felismerhetetlenné teszi. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor az érintett hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozhatja a közérdekből nyilvános adatokat, valamint a jogi képviselő nevét. Az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem lényege – a nyilatkozat függvényében az indítványban foglalt, a személyek azonosítását lehetővé tevő adatok törlése (anonimizálás) mellett – az indítvány másolatának a közzétételével is történhet.

A fentiek megfelelően vonatkoznak az eljárás során az Alkotmánybírósághoz közfeladatot ellátó szervek, illetve más személyek által megküldött véleményben, továbbá a szakértői véleményben és az Alkotmánybíróság által az ügyben hozott döntésben szereplő személyes adatokra is.

Fentiek értelmében az indítványozónak az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg nyilatkoznia kell, hogy személyes adatai (neve) közzétételéhez hozzájárul-e. A nyilatkozat hiányában az Alkotmánybíróság azt feltételezi, hogy az indítványozó (az érintett) a személyes adatai (neve) közzétételéhez nem járult hozzá. Az ügy elintézését egyébként semmilyen módon nem befolyásolja vagy hátráltatja, ha az indítványozó ebben a kérdésben nem nyilatkozik, vagy nem járul hozzá a személyes adatai (neve) nyilvánosságra hozatalához.

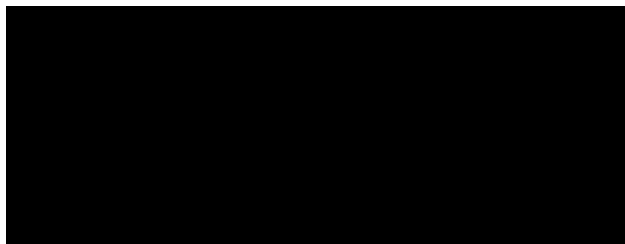
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

A Kúria **Kfv.II.37.669/2018/7.** számú ítélete igazolja (ami az iratanyag részét képezi).

Megjegyzés: Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

Budapest, 2020. március 23.

Tisztelettel:

Megjegyzés: minősített tanúsítványon alapuló **fokozott biztonságú elektronikus aláírás** elhelyezve az első oldalon, azzal, hogy időbélyegző is van az aláírásba ágyazva.

Az indítványozó, illetve jogi képviselő
neve, aláírása, adatai, elérhetősége stb.